

Ik heb zo waa ..., waa..., waanzinnig gedroomd

Jan Heijmans

Ik droomde dat het 2025 was. Ik liep het plein van een willekeurige basisschool in Nederland op. Ik zie dat de conciërge met een paar kinderen bladeren aan het opvegen is. Bij de voordeur lees ik dat basisschool 'De Toekomst' twaalf groepen heeft en samenwerkt met kinderopvang 'Het Tolletje'. In de gang een hartelijke begroeting van juf Christie, die met een kleuter aan de hand op weg is naar haar lokaal. In elke groep zo'n twintig kinderen en voor iedere groep een gekwalificeerde leerkracht. Ik ontdek zowaar vier meesters. In de gezellige personeelsruimte spreekt ib'er José nog even de dag door met de twee onderwijsassistenten. Zij gaan vandaag aan de slag op het leerplein van de middenbouw met digitaal begeleide rekeninstructie de Ipads en begrijpend lezen. Tussendoor voeren ze individuele handelingsplannen uit met kinderen in groep 3 en 5.

Ik wandel verder en passeer de kamer van juf Manon, zij is directeur. Ze staat vriendelijk een ouder met een vraag over het overblijven te woord. Via de andere deur komt Sandra in haar rolstoel binnenrijden. Al vier jaar lang verzorgt zij twee ochtenden per week de administratie van 'BS De Toekomst' en op de andere ochtenden doet ze hetzelfde bij een andere school van de stichting. Sandra heeft ParnasSys net bijgewerkt en vraagt aan Manon wat ze de komende weken kan doen. Groep 8 gaat vanmorgen naar buiten om ontdekopdrachten bij de vijver te doen, daar wacht outdoor learning expert Anouk hen al op. Meester Jaap zegt met een brede lach op zijn gezicht dat zij vandaag Peter goed in de gaten moet houden, want hij is wat te enthousiast deze morgen. Meester Jaap heeft het komende uur tijd voor een gesprek met Manon en Jose om eens te praten over de voorbereiding op de schoolkeuze. Ook muziekdocente Evelien is vandaag op school voor muzieklessen en het schoolorkest na schooltijd. De leerkrachten hebben dan tijd om voor te bereiden of wat na te kijken

Ruw haalt de wekker mij uit mijn slaap. Een nieuwe dag, nieuwe kansen. Was dit nu allemaal zo bijzonder? De realiteit anno 2019 is in veel scholen helaas anders: geen invallers, onbevoegden voor de klas, veel wisselingen in groepen, lang openstaande directievacatures, geen ondersteuning, haperende ICT, onvoldoende middelen voor onderhoud, etc, etc, etc. De continuïteit en de kwaliteit van ons onderwijs staan zwaar onder druk. Geen wonder dat er steeds meer maatschappelijke verontwaardiging klinkt. Met Prinsjesdag vertelt een trotse minister van financiën dat er 11 miljard begrotingsoverschot tegen de Haagse plinten klotst, dat er door het gunstige financiële klimaat plannen zijn voor een groot innovatiefonds, maar ondanks alle protesten van de afgelopen maanden is goed onderwijs net als betaalbare kinderopvang of toegankelijke jeugdzorg nog steeds geen Topprioriteit!

Hoe waarderen en benutten we alle talenten van onze (klein)kinderen? Wat hebben we over voor een florerende, innovatieve kenniseconomie? Onze huidige welvaart is immers ook te danken aan het onderwijs van toen. Wat kost het eigenlijk om kinderen te leren dat participatie en burgerschap werkwoorden in plaats van loze lege beloften zijn? Hoe leer je kinderen zelf bewuste keuzes maken voor een gelukkig leven waarin niet alleen aandacht is voor jezelf, maar ook voor anderen en je leefomgeving? Grote vragen, die platgeslagen, gewoon om geld gaan.

Dan nu de gewetensvraag aan ons allen, als burger of als beleidsmaker: Wat is de toekomst u eigenlijk waard? Welke structurele investeringen willen we de komende jaren doen in het fundament van onze samenleving?

In 2025 kan mijn droom gewoon werkelijkheid zijn. Zoveel onzinnige of overbodige dingen zitten er niet in. In het voortgezet onderwijs zijn het hele normale zaken, in elke organisatie is administratieve ondersteuning gemeengoed en in elk gezondheidscentrum wordt de huisarts bijgestaan door een team van specialisten. In elke andere sector is een gezonde, veilige werkplek met werkende technologie toch normaal. Kortom misschien kan een knappe kop of een beloftevolle trainee voor mij eens uitrekenen wat mijn droom de samenleving nu feitelijk zal kosten. Dan weten we tenminste waar we het over hebben. Misschien kan het CPB eens doorrekenen wat nu investeren in het fundament van de samenleving ons straks oplevert, niet alleen in bruto nationaal geluk, maar ook gewoon in keiharde euro's die we dan niet hoeven te steken in het repareren van alles wat fout is gegaan.

Dames en heren beleidsmakers: behaalde successen in het verleden zijn zeker geen garantie voor een fijne toekomst meer. Denk daar de komende maanden maar eens aan als u de verkiezingsprogramma's weer aan het schrijven bent. Geen loze beloften graag dit keer, maar een concreet bedrag dat u het komende decennium structureel gaat investeren in het funderend onderwijs. Dames en heren politici in elk kinderleven krijgen we maar één kans. Ook u!

Over de auteur

Jan Heijmans is een dwarsdenker, veranderaar en optimist. Hij begint vaak waar anderen het even niet meer weten. De rode draad in zijn werk en leven: mensen in beweging krijgen. Door alle lagen van een organisatie in de actie te krijgen en een duidelijke focus te kiezen, weet hij verbinding en samenwerking tussen mensen en relevante partijen binnen en buiten de organisatie tot stand te brengen. Zo ontstaan meet-, merk- en werkbare resultaten. Jan kan bogen op ruime lesgevende, leidinggevende en bestuurlijke ervaring in het onderwijs en de educatieve infrastructuur. Momenteel werkt hij met veel passie, plezier en energie als bestuurder bij Stichting Signum in Den Bosch. Zijn specialismen liggen op het terrein van onderwijs, leiderschap en innovatie.